מה א ב ג מיי' פכ"ח מהלכות שבת הלכה ל"ג סמג עשין מח סימן שה סעיף י :

א ד ה מיי' פכ"ח מהל' שבת הלכה ג וסכ"ש סמג לאוין מז סמג לאוין סה עשין מח סימן שג סעיף ג :

וכי תימא הכא נמי לתיכח תורת כלי עליו • פי' בקונטרס שיהא לרבותי שאם תשמיש אחר ואין גרלה לר"ת כי נמה יש לנו להקשיך שלבבר אחר יהא לרבותי כיון שרלה גרלה לר"ת דה"מ לתיכח תורת כלי עליו שתיקה ושמא לא תשגיח לכך שמחמר שלכך תיקנו והכיון לכך יש תורת כלי עליו לפיט חיט רלוי לדבר אחר כמו תריסין של דקל שמיון לרחין לשום תשמיש לילה לכיבה לף על פי קן(ז) יכול להכינם ולטלטלם בשבת ואבנים נמי תמריון לעיל נתו ושיפשפו ועוד לי תורת כלי עליהם ממש לריכה למימר דכלי ניטל לטוך גופו והא דתמרי בעיטונין (ד' קנ.) עבר הגגרל עשה ט בים יד מהו ח"ל טוטנת קתמרת פירוש ושרי לתו משום דלי לית ליה כבוכנת ע"י הכים יד הוה הוה אסור דלפיט לף חזי למילתת לתריחי כיון שתקטוהו בידים לכך היה מותר לפי בלא בים יד תלת גרלה לר"י דהשתא מייתי בנקמו משום דמיחזי כטוחה פי' שטענן הגגר בשוך הקנה שנשפפן עד(ה) בשוך התרן כדפירש בקונטרס התם ועלה קתי הא עשה ט בים יד בשתתו עבר שנקמו לי נמי שמותל לטעמיה דסבר דטעמת דרבי יהודה משום בגין לפיט בלא נטיעת עבר כתרן וכן גרלה יותר כי נקמו תין פתרוט לעילה בתרן תלת דומה שהות מטין נשמע רק שיט נשמע ממש כדמוכח בברייתא שהבית למעלה דקתני עבר אם נשמע טוט אסור נקמו מותר רבי יהודה חומר נקמו תע"ש שיט נשמע ולת טודע פירוש נקמו היטב וביושלמי גרסינן עבר לר' לגיעזר הוה קשיר בגמי נשמע אסור נקמו תכי יעקב בר אחת מורה ברתתי לגבשתיו(ו) :

ומדבריהן למדו שפוקקין ומודדין • ותע"ג דטפיח לת מבטל ליה כמו פקק כדתמרי' בפרק היטן (סוכה דף כח:) גבי סדין תיכח למימר דמבטל ליה טפי מסדין ולת מני למימר נמי פקק דמטה שתי כדתמרי' בשילתי מכילתין (ד' קנ:) גבי מדידה דהתם לת הוי חיסור כל כך תלת משום דהוי כטובדת דמול תכל פקק למשום טוספת תכל דדמי לבנין ליכת למיתרי משום מטוה:

הדרן עלך כל הכלים

מפנין *תרבע וחמש קופות • בירושלמי מפרש כמה שיעור קופות ההוה דתניע* שלשה קופות של שלשה סתין :

שיש להם בית אחיזה ניטלין בשבת ואמר רב יהודה בר שילא אמר רב אסי אמר רבי יוחנן והוא שיש תורת כלי עליהן, וכי תימא הכא נמי דאיכא תורת כלי עליו ומי בעי רשב"ג תורת כלי עליו והתניא "חריות של דקל שגדרן לשם עצים ונמלך עליהן לישיבה צריך לקשר רשב"ג אומר אין צריך למישך רבי יוחנן סביא ליה ברייתה "בחדא ופליג עליה בחדא. דתש רבי יצחק נפחא אפתחא דריש גלותא הלכה כרבי אליעזר, מתיב רב עמרם "ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין ונקשרין בשבת" א"ל [אביי] מאי דעתיך משום דקתני סתמא, נגר הנגרר נמי סתמא היא? ואפי' הכי *מעשה רב: **מתני'** (*כל) כיסוי הכלים שיש להם בית אחיזה ניטלין בשבת א"ד יוסי בר"א "בכיסוי קרקעות אבל בכיסוי הכלים בין כך ובין כך ניטלין בשבת: **גמ'** אמר רב יהודה בר שילא א"ד אסי א"ד יוחנן "והוא שיש תורת כלי עליהן, דבי רבי חייא קרקעות אם יש להן בית אחיזה אין אי לא לא, כיסוי הכלים אע"ג דאין להם בית אחיזה "דבי פליגי בכלים דחבריהו באר"א מ"ם גזרינן "ומ"ם לא גזרינן, לישנא אחרינא "כי פליגי בכיסוי* תנור מר מדמי ליה לכיסוי קרקע ומר מדמי ליה לכיסוי כלים:

הדרן עלך כל הכלים

מפנין *אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בה"מ *אבל לא את האוצר, מפנין תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שניטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והתורמוס היבש מפני שהוא מאכל *לעזים *אבל לא את הטבל ולא את מעשר [ראשון] שלא נטלה תרומתו ולא *את הלוף ולא את הדרדל, ר' שמעון בן גמליאל *מתיר בלוף מפני שהוא מאכל עורבין. חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים אם התקינן למאכל בהמה מטלטלין אותן: **גמ'** השתא חמש מפנין ארבע מבעיא? *אמר רב חסדא ארבע "מחמש (*איכא דאמרי "ארבע מאוצר קטן) "וחמש מאוצר גדול, ומאי "אבל לא את האוצר" שלא יתחיל באוצר תחלה **ורבי** רבינו חננאל "הודה היא דאית ליה מוקצה **ושמואל** אמר "ארבע וחמש כדאמרי

מפנין. אם צריך למקומן להושיב עם אורחים להסב בסעודה:

תו תלמידים לדרשה ולת תישיבין למרחת דשבת: **אבל לא את מעשר** • מפרש בגמרא: **מפנין פרוסה טהורה** • לעומר ומהו מפנין דבר הראוי כגון תלו תרומה טהורה לחזי לבהמת כהן אבל תרומה טמאה לת לחשיב לבהמת כהן לת חזיא בשבת דתע"ג דבמול חזיא כדתמרי בכל שעה בפסחים (דף נב:) אלא רלה כהן מריחה לפני הכלב, בשבת ובים טוב לת חזיא דזו היא ביזורה מן השולח אי להסך לו לבהמה ואין מבעירין 'תרומה טמאה-וקדשים ממאין' ביום טוב כדתמן (ביצה דף כג:) ואין מדליקין בשמן תריפה ביום טוב ולתוקמת *טעמת משום דאין שורפין קדשים ביום טוב: (ג) **לוף** • מין קטניות שאיזו רלוי חי לחשיב לבהמה: **לעורבין** • כגון עטיטים שמגדלין עורבין לגדולה: **זרדים** • מין קנים הם שמזרדים כשהן רכים וחוכלים אותם: **אבל לא את מעשר** • אם לא היה הם תלת סה כשיעור ה' קופות לא יפנה תלת ד' מהם שאסור לגמור את האוצר ולשתא חזי גומות בקרקעיתו ומקור להו **מאוצר גדול** • ואם יש הרבה אין מפנין תלת ממנו **מפנין** • אם לא התחיל בו להסתפק ממנו כבר למאכלו אז למאכל בהמתו דאסר כן הוה ליה מוקצה, ומתניתין רבי יהודה היא:

מפנין *אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בה"מ *אבל לא את האוצר, מפנין תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שניטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והתורמוס היבש מפני שהוא מאכל *לעזים *אבל לא את הטבל ולא את מעשר [ראשון] שלא נטלה תרומתו ולא *את הלוף ולא את הדרדל, ר' שמעון בן גמליאל *מתיר בלוף מפני שהוא מאכל עורבין. חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים אם התקינן למאכל בהמה מטלטלין אותן: **גמ'** השתא חמש מפנין ארבע מבעיא? *אמר רב חסדא ארבע "מחמש (*איכא דאמרי "ארבע מאוצר קטן) "וחמש מאוצר גדול, ומאי "אבל לא את האוצר" שלא יתחיל באוצר תחלה **ורבי** רבינו חננאל "הודה היא דאית ליה מוקצה **ושמואל** אמר "ארבע וחמש כדאמרי

מפנין. אם צריך למקומן להושיב עם אורחים להסב בסעודה:

שיש להם בית אחיזה ניטלין בשבת • ס"ג (נמצר רב יהודה ורמז שיש תורת **כלי מליהן**. שהכיסוי (ה)מגונן הוא לניטלין בשבת ואם אין תורת כלי עליו לת תמריון כיסוי כלי הוה ולהוות מידה תיבה ומגדל דתמרי' מתני' טמלין יש תורת כלי עליהן תלמוד לומר דלתויין ליתב עליהן ולתת עליהן מזוזות לקמן ולקמן מפרש לתמי בעיון ניתן לתיזה להיזל ותורת כלי עליהן תלמוד לומר יוחנן מידי דלית ליכת תורת כלי עליו ולתי קשה מתי תורת כלי עליו ליכת לי אין זו תורת כלי עליו תלת תורת בגין: **וכ"ם** **כגון נמי דליכת תורת כלי עליו** • שרלוי להכך בו זיתים לת לשפוך בו לגווזים(כ):*) (**תורת כלי עליו** • לפי שיט לרלוי לדבר לתר) : **סביבית ליה כוופיס צמנד** • למתוקן ותע"פ שיט קשור : **ופליג עליה בחדא** • דבעי תורת כלי : **כלכם כרכי מליסור** • דבעיון קשור ותלי : **מדבריהם למדנו** • בפ' בתרת בימי שמול בן בטיע שפקקו לת המתור בטפיח וקשרו לת המקידה בגמי לידע תם יש בניניו פותח טופח והתם מפרש לה וקתני מדבריהם למדו : **שפוקקין** • לת המתור כדבר שחיט קשור ותלוי : **וקושרין** • קשר שחיט של קיימת לכתחלה : **ומודדין** • מקוה ומטלטלין : **פלי דמסיך** • דמוקצה לרבי יוחנן נפחא מהא מלי לפטויי לך הת מני רבנן היא ולת משום דקתני לה סתמת מוכחת ליה דמדסתם לן כרבנן הלכתת טוייהו : **נגר הנגרר נמי מסתם**. קתני לה ותתם לן בהת כרבי אליעזר דתמור : **מעשה רב** • למילף מיניה דכיון דסמיך למיעבד טובדת נקולא ש"מ הלכתת היא :

מתני' כיסוי קרקע • כגון כיסוי בור ודות דהוי כבוה לי

[סה ע.]

לתו דמוכחת בית אחיזה דילה למשקל ולהדורי עביד : **גמ'** ת"ר יוחנן וסוף שיט תורת כלי מליסה • לכיסויין הלנו חזו לתמיכי לתבל כיסוי כלי לת למריון כלי הוא : **ולכ"ע** • משום דלוקמת ר' יוחנן בשיט תורת כלי עליהן תלמוד לומר כיסוי כלי עליהן ולתי קשה מי תורת כלי עליו ליכת לי אין זו תורת כלי עליו תלת תורת בגין: **וכ"ם** **כגון נמי דליכת תורת כלי עליו** • שרלוי להכך בו זיתים לת לשפוך בו לגווזים(כ):*) (**תורת כלי עליו** • לפי שיט לרלוי לדבר לתר) : **סביבית ליה כוופיס צמנד** • למתוקן ותע"פ שיט קשור : **ופליג עליה בחדא** • דבעי תורת כלי : **כלכם כרכי מליסור** • דבעיון קשור ותלי : **מדבריהם למדנו** • בפ' בתרת בימי שמול בן בטיע שפקקו לת המתור בטפיח וקשרו לת המקידה בגמי לידע תם יש בניניו פותח טופח והתם מפרש לה וקתני מדבריהם למדו : **שפוקקין** • לת המתור כדבר שחיט קשור ותלוי : **וקושרין** • קשר שחיט של קיימת לכתחלה : **ומודדין** • מקוה ומטלטלין : **פלי דמסיך** • דמוקצה לרבי יוחנן נפחא מהא מלי לפטויי לך הת מני רבנן היא ולת משום דקתני לה סתמת מוכחת ליה דמדסתם לן כרבנן הלכתת טוייהו : **נגר הנגרר נמי מסתם**. קתני לה ותתם לן בהת כרבי אליעזר דתמור : **מעשה רב** • למילף מיניה דכיון דסמיך למיעבד טובדת נקולא ש"מ הלכתת היא :

מתני' כיסוי קרקע • כגון כיסוי בור ודות דהוי כבוה לי

[סה ע.]

לתו דמוכחת בית אחיזה דילה למשקל ולהדורי עביד : **גמ'** ת"ר יוחנן וסוף שיט תורת כלי מליסה • לכיסויין הלנו חזו לתמיכי לתבל כיסוי כלי לת למריון כלי הוא : **ולכ"ע** • משום דלוקמת ר' יוחנן בשיט תורת כלי עליהן תלמוד לומר כיסוי כלי עליהן ולתי קשה מי תורת כלי עליו ליכת לי אין זו תורת כלי עליו תלת תורת בגין: **וכ"ם** **כגון נמי דליכת תורת כלי עליו** • שרלוי להכך בו זיתים לת לשפוך בו לגווזים(כ):*) (**תורת כלי עליו** • לפי שיט לרלוי לדבר לתר) : **סביבית ליה כוופיס צמנד** • למתוקן ותע"פ שיט קשור : **ופליג עליה בחדא** • דבעי תורת כלי : **כלכם כרכי מליסור** • דבעיון קשור ותלי : **מדבריהם למדנו** • בפ' בתרת בימי שמול בן בטיע שפקקו לת המתור בטפיח וקשרו לת המקידה בגמי לידע תם יש בניניו פותח טופח והתם מפרש לה וקתני מדבריהם למדו : **שפוקקין** • לת המתור כדבר שחיט קשור ותלוי : **וקושרין** • קשר שחיט של קיימת לכתחלה : **ומודדין** • מקוה ומטלטלין : **פלי דמסיך** • דמוקצה לרבי יוחנן נפחא מהא מלי לפטויי לך הת מני רבנן היא ולת משום דקתני לה סתמת מוכחת ליה דמדסתם לן כרבנן הלכתת טוייהו : **נגר הנגרר נמי מסתם**. קתני לה ותתם לן בהת כרבי אליעזר דתמור : **מעשה רב** • למילף מיניה דכיון דסמיך למיעבד טובדת נקולא ש"מ הלכתת היא :

רב נסים גאון פי"ז ר' יהודה היא דאמר מוקצה ור' שמעון ליה ליה מוקצה אצל כל פתמא (פי' פיקר סדנריס) בפרק בתה מדליקין וכבר פירשנו זה בפרק יציאת השבת :